

žanu Scherjeczku wot nej we swojej
Wutrobi nimaju. Smol woni Kry-
stuža nesnaja. Dyz pak woni Boha
nelubuju, kotryž jim tak welje Nady a
Dobroty wopokasat je; kak dyrbja aby
chzedza woni teho Blischeho lubowacz,
kiz jich Pomozy treba, a jim niczo dobro
swojej Kudoby dla wopokasacz nemože.

Tehodla dyrbinny šebi my tajku
Wuczbu welje wazicz, a šo Bohu
š Wutrobu sa to dżakowacz, šo my wja-
zy we tak wulkej Šsleposzi bydž netre-

bamy, kajž predy we Bamžstwi, a czi ži-
dži tudy; Ale šo tu Wuczbu wot Kry-
stuža czistu mamy. Psches kotruž my
tejšch wjeszje wjemy, kak my wot Rje-
chow frej a sbožni bydž možemy; A
psches kotruž my tejšch teho swjateho Du-
cha dostanjemy, kotryž nasche Wutroby
psches tajku Wuczbu wabi, šo my Boha
a teho Blischeho prawje š Wutrobu
lubowacz počnjemy. To sposchcz nam
wšchickim, nasch luby Bnes Iesus Kry-
stus, Šamen!

Na dźewjaternatu Njedźelu po swjatej Trojicy.

Ach wjer šchak Rjeschniko,
Boh na tebi šo šmjeli,
Psches Wjeru do Krysta,
Won šwojim Nladu dźjeli,
Duž šapschim Iesusu,
Won pomha Rjeschnikam,
Bydž dobrej Nadžijy,
Šo budže pomhacz šam, Šamen!

Aneže Božo! Kak dżakujemy šo tebi, šo šy nam šudym Ežlowekam tu Nladu daš
šo možemy tu na Šemi psches Šstowo a Wjeru š Wodawanju tych Rjehow
pschindž? Kofrojecž nasche Wutrobe, šo by jim to Šstowo možnje šwojeczito,
pošyln je, šo bychu tejšch potom možnje na Wjeri wšate. Šsu wone wurudže-
ne šwojich Rjehow dla, da šiwaj jim, šawotaj jich, a praj jim: Poječe šem
šemni wšchizy, wobčeženi zc. Njeh nas žana neprawa šetharna Wuczba ša-
wedže, ale twój šwojaty Duch wodž nas po prawemu Puczu. Njeh nam te Študnje tych
Šawednikow, škotrych woni Troscht čerpaju, šu šmerdž; ze Guže! Njeh tebe we twójim Šsto-
wi, a w Šakramentach, nasche Dusche, ty žyte žorto, namašaju, dyž lačne jachla po bryšch-
nej Wodži. My šmy wšchizy šichnemu podomni, kotšiz šori a hubeni šmy, ale wšchizy ni-
mamu tu wutrobnu žadosž tebe, ty šjekarjo, pyttacz: Ach da štaj ju nam štajnje psched
Woeži, šo bychmy šo tychšamych hanibowali, a šebi Nady pola tebe pyttali. Šo bychmy
š Pjerrom žatosnje pšakali, a šžtonikom prajili: Boh bydž mi Rjeschnikej nadny? Dyz my
da tak štonamy na našim rjeschnem gožu, a dyž šo Rjehow dla nam štyšče, da ne-
wopuschcz nas, Bneže Bryšče, hač kojždy prajicz šamože: Bnes Iesus tejšch moj
Troshtar je. My prošemy šebi to dalje we jenym nuternym, a Boh daj! wjeržajym Wot-
že naschu a Krylišču.

(Ex) 2

Šzenje